

Leefde Adam meer dan 900 jaar?

Door dr. G. Purdom en dr. D. Menton, 5-3-2021,

<https://answersingenesis.org/bible-timeline/genealogy/did-adam-and-noah-really-live-over-900-years/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling (sterk ingekort), leeftijdcurve en voetnoten door M.V., 11-10-2022

Over hoe Adam, Methusalach en Noach in het boek Genesis echt eeuwenlang leefden en biologische / genetische redenen waarom mensen niet meer zo lang leven.

De Bijbel leert heel duidelijk dat de vroege aartsvaders vaak bijna 1000 jaar oud werden en zelfs kinderen kregen toen ze enkele honderden jaren oud waren!

“Methusalach leefde 900 jaar ... maar deze verhalen die u waarschijnlijk in de Bijbel zult lezen, hoeven niet per se zo te zijn”.[1] (George Gershwin)

Samen met de Amerikaanse componist George Gershwin vinden veel mensen het moeilijk te geloven dat Methusalach 969 jaar oud is geworden. Niettemin leert de bijbel heel duidelijk dat de vroege aartsvaders vaak bijna 1000 jaar oud werden en zelfs kinderen kregen toen ze enkele honderden jaren oud waren! Soortgelijke claims van een lange levensduur worden gevonden in de seculiere literatuur van verschillende oude culturen (inclusief de Babyloniërs, Grieken, Romeinen, Indianen en Chinezen). Maar zelfs een levensduur van bijna 1000 jaar is helaas ingekort als we bedenken dat God ons in eerste instantie heeft geschapen om voor *altijd* te leven.

Volgens de Bijbel schiep God de eerste mensen - Adam en Eva - zonder zonde en met het vermogen om eeuwig te leven. God gaf het eerste mensenpaar alles wat ze nodig hadden voor hun eeuwige gezondheid en geluk in de Hof van Eden; maar Hij waarschuwde hen om geen vrucht te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, anders zouden ze sterven, net als al hun nakomelingen na hen (Genesis 2:16–17). Toen Satans misleiding Eva ertoe aanzette dit gebod niet te gehoorzamen en Adam vervolgens moedwillig ongehoorzaam was, veranderden hun geest en lichaam grondig (Genesis 3). Ze werden niet alleen aan de dood onderworpen, maar hun eerstgeboren zoon (Kaïn) werd ‘s werelds eerste moordenaar. Het loon van de zonde is werkelijk de dood, lichamelijk en geestelijk. Het is ontnuchterend te denken dat de Bijbel maar een paar bladzijden lang zou zijn geweest - van de schepping tot de zondeval - ware daar niet de onverdiende liefde van God die zowel de Messias beloofde als stuurde om ons te redden van zonde en dood (Genesis 3:15; Jesaja 25:8; Psalm 49:14-15; 1 Johannes 5:13).

1500 jaar na de schepping leefden de mensen zo'n lang leven dat de meesten ofwel tijdgenoten waren van de eerste mens, Adam, of persoonlijk iemand kenden die dat was! De tien patriarchen (exclusief Henoeh) die aan de zondvloed voorafgingen, leefden gemiddeld 912 jaar. Lamech stierf als jongste op de leeftijd van 777, en Methusalach werd de oudste met 969 jaar. Zie hieronder tabel 1.

	Patriarch	Leeftijd	Bijbelverwijzing
1	Adam	930	Genesis 5: 5
2	Seth	912	Genesis 5: 8
3	Enos	905	Genesis 5:11
4	Kenan	910	Genesis 5:14
5	Mahalaleël	895	Genesis 5:17
6	Jared	962	Genesis 5:20

7	Enoch	365	Genesis 5:23
8	Methusalach	969	Genesis 5:27
9	Lamech	777	Genesis 5:31
10	Noach	950	Genesis 9:29

Tabel 1. Eeuwen van de aartsvaders van Adam tot Noach

Gedurende de 1000 jaar na de zondvloed vermeldt de bijbel echter een geleidelijke afname van de levensduur van de patriarchen: van Noach, die 950 jaar oud werd, tot Abraham die 175 jaar werd (zie hieronder tabel 2). In feite was Mozes ongebruikelijk oud voor zijn tijd (120 jaar), want toen hij nadacht over de beknoptheid van het leven, zei hij: “De dagen van onze jaren: daarin zijn zeventig jaren, of, als wij zeer sterk zijn, tachtig jaren, maar het meeste daarvan is moeite en verdriet, want het wordt snel afgesneden en wij vliegen heen” (Psalm 90:10).

	Patriarch	Leeftijd	Bijbelverwijzing
11	Sem	600	Genesis 11: 10-11
12	Arfachsad	438	Genesis 11: 12-13
13	Selah	433	Genesis 11: 14-15
14	Heber	464	Genesis 11: 16-17
15	Peleg	239	Genesis 11: 18-19
16	Reu	239	Genesis 11: 20-21
17	Serug	230	Genesis 11: 22-23
18	Nahor	148	Genesis 11: 24-25
19	Terah	205	Genesis 11:32
20	Abraham	175	Genesis 25: 7

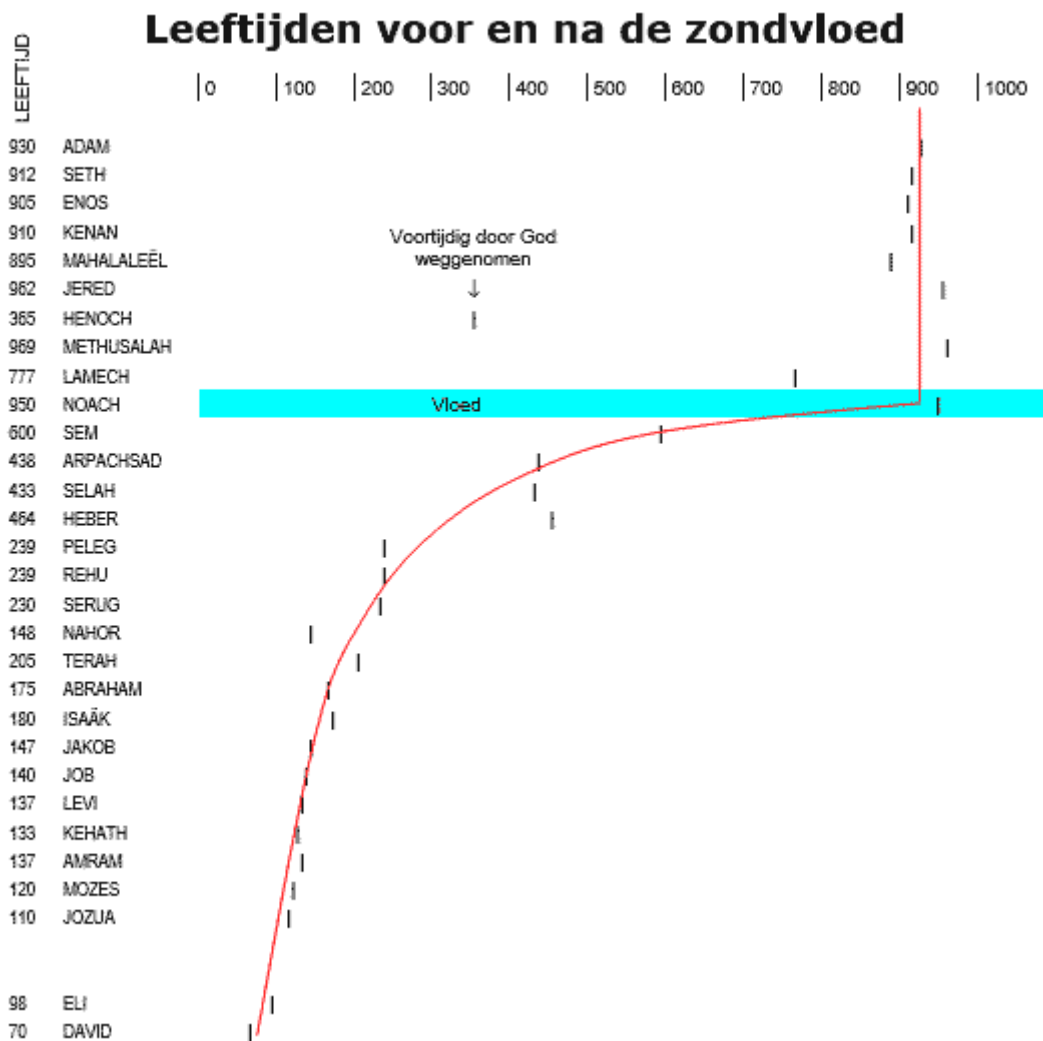
Tabel 2. Tijdperken van de aartsvaders na Noach tot Abraham

Buitenbijbels bewijs ter ondersteuning van de lange levensduur van de mensen in Genesis is te vinden in de Sumerische koningenlijst. Deze lijst vermeldt een vloed en geeft de lengte van het bewind van koningen voor en na een vloed. Er zijn veel opvallende parallellen tussen de Sumerische koningenlijst en Genesis, zoals een overstroming, numerieke parallellen tussen de bijbelse patriarchen van vóór de zondvloed en de antediluviaal¹ koningen, en een substantiële afname van de levensduur van mensen na de zondvloed.[2] Een auteur over dit onderwerp concludeert: “Het is hoogst onwaarschijnlijk dat het bijbelse verslag is afgeleid van het Sumerische gezien de verschillen tussen de twee verslagen en de duidelijke superioriteit van het Genesisverslag, zowel wat betreft numerieke precisie, realisme, compleetheid en morele en spirituele kwaliteiten”. [2] Het is waarschijnlijker dat de Sumerische koningenlijst is samengesteld met behulp van Genesis voor numerieke informatie. Het is duidelijk dat het boek Genesis alleen zou worden gebruikt als de persoon die de lijst schreef, geloofde dat het een echt historisch verslag was dat nauwkeurige informatie bevat.

Tegenwoordig is de maximale levensduur van de mens ongeveer 120 jaar,[3] en onze gemiddelde levensverwachting is nog steeds slechts 70-80 jaar - net als toen de 90ste Psalm 3400 jaar geleden werd geschreven! De plotselinge afname in de levensduur na de zondvloed suggereert dat er iets veranderde ten tijde van de zondvloed, of kort daarna, dat verantwoordelijk was voor deze achteruitgang. Een lijngrafiek van deze daling laat een exponentiële curve zien (zie figuur hieronder). Een exponentiële vervalsnelheid wordt vaak een “natuurlijke” vervalsnelheid genoemd omdat die zo

¹ Antediluviaal: de tijd na de zondvloed.

vaak in de natuur wordt waargenomen. Dit is bijvoorbeeld de vervalcurve die we zien wanneer levende organismen worden blootgesteld aan dodelijke doses giftige stoffen of stralingen. Aangezien het onwaarschijnlijk is dat mensen die in de tijden van vóór de zondvloed leefden, bekend waren met exponentiële vervalcurves, is het dus onwaarschijnlijk dat deze data werden verzonnen.

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/leeftijden-vloed.pdf>

Het fossielenbestand onthult dat vóór de zondvloed het grootste deel van de aarde een tropische omgeving lijkt te hebben gehad. Na de zondvloed was er duidelijk een verandering in het milieu die resulteerde in een ijstijd die bijna 30 procent van de aarde met ijs bedekte (voornamelijk op de noordelijke breedtegraden). Dit, samen met andere veranderingen na de zondvloed, zou de levensduur negatief kunnen hebben beïnvloed.²

Biologische oorzaken van veroudering

Wat veroorzaakt precies dit verouderingsproces in ons lichaam? Hoewel het mechanisme van veroudering (en de preventie ervan) al lang een object is geweest van biomedisch onderzoek, heeft de wetenschap nog steeds geen definitief antwoord op deze vraag. Rond de eeuwwisseling werd aangenomen dat veroudering niet direct de levende cellen van ons lichaam betrof, maar eerder een extracellulair fenomeen was. Men geloofde dat onze normale levende cellen, mits goed gevoed, voor onbepaalde tijd buiten ons lichaam konden groeien en delen. In 1961 werd dit idee weerlegd door Leonard Hayflick, die menselijke cellen buiten het lichaam kweekte in overdekte glazen schalen met de nodige voedingsstoffen. Hayflick ontdekte dat cellen die op deze manier werden gekweekt, normaal stierven na ongeveer 50 celdelingen (*Hayflick's limiet*). Dit suggereert dat zelfs de individuele cellen van ons lichaam sterfelijk zijn, afgezien van enige andere lichamelijke invloed.

² Zie meer hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/leeftijden-vloed.pdf>.

Genetische determinanten³

Zowel veroudering als levensduur zijn processen met genetische determinanten die elkaar overlappen en uniek zijn. Aangenomen wordt dat ongeveer 20-30 procent van de factoren die de levensduur beïnvloeden, erfelijk en dus genetisch bepaald zijn.[4] Levensduur varieert sterk van persoon tot persoon, wat aangeeft dat hoewel veroudering een rol speelt, er ook andere factoren bij betrokken zijn.

Mutaties en genetische knelpunten

Een mutatie is elke verandering in de sequentie van DNA.[5] Alle bekende mutaties veroorzaken informatieverlies. Er wordt gesuggereerd dat de snelheid waarmee alle soorten mutaties per generatie optreden groter is dan 1.000.[6] We erven mutaties van onze ouders en ontwikkelen ook onze eigen mutaties; vervolgens geven we een deel daarvan door aan onze kinderen. Het is dus denkbaar dat in de vele generaties tussen Adam en Mozes een groot aantal mutaties zou zijn geweest in elk individu.

Genetische bottlenecks (of populatieknelpunten) doen zich voor wanneer een aanzienlijk deel van de bevolking sterft of delen geïsoleerd raken. Zo'n knelpunt deed zich voor in de tijd van de zondvloed, toen de menselijke bevolking teruggebracht werd tot acht mensen (Genesis 6-9). Andere kleinere knelpunten deden zich voor na de verspreiding vanaf de Toren van Babel (Genesis 11). Deze gebeurtenissen zouden hebben geleid tot een aanzienlijke vermindering van de genetische variatie.

Hoewel Noach 950 jaar leefde, leefde zijn vader, Lamech, slechts 777 jaar (toegegeven dat we niet weten of hij wel van ouderdom stierf). Bovendien weten we niet hoe lang Noachs vrouw leefde, maar Noachs zoon Sem leefde slechts 600 jaar. Gezien het feit dat de langste geregistreerde levensduur van iemand die na de zondvloed werd geboren Heber was met 464 jaar, lijkt het erop dat zowel mutaties als genetische bottlenecks ernstige gevolgen hadden voor veroudering en levensduur.

.....

Fysiologische determinanten

In zekere zin wordt het grootste deel van de substantie van ons lichaam tijdens ons leven echt niet *ouder*: een groot aantal van onze lichaamsdelen repareren en vervangen zichzelf voortdurend. De epidermale⁴ cellen die het hele oppervlak van onze huid bedekken, worden bijvoorbeeld nooit ouder dan een maand. Er worden continu nieuwe cellen aangemaakt (door celdeling) diep in de epidermis, terwijl de oudere voortdurend aan de oppervlakte afsterven. Evenzo vervangen de cellen aan de binnenkant van onze darmen zichzelf elke 4 dagen volledig; onze rode bloedcellen worden ongeveer elke 90 dagen volledig vervangen; en onze witte bloedcellen worden ongeveer elke week vervangen.

Zelfs cellen die zich nooit (of zelden) delen, zoals hartspiercellen en hersencellen, worden molecuul voor molecuul omgezet. Er wordt aangenomen dat weinig of niets in ons lichaam meer dan ongeveer 10 jaar oud is. Dus dankzij celvernieuwing en vervanging zijn de meeste organen in het lichaam van een 90-jarige man misschien niet ouder dan die van een kind. Je zou inderdaad kunnen zeggen dat ons lichaam eigenlijk nooit ouder groeit.

Het lijkt veel op het verhaal over "opa's bijl". Het gaat over een man die een oude bijl had die boven zijn open haard hing en waarvan hij beweerde dat deze al vijf generaties in zijn familie was doorgegeven. Toen hem werd gevraagd hoe oud de bijl was, zei hij dat hij het niet zeker wist, want hoewel zijn bet-over-over-overgrootvader de bijl ongeveer 300 jaar geleden kocht, begreep hij ook dat de bijl in de loop der jaren 6 nieuwe koppen had en 12 nieuwe handvatten. Ons lichaam is zoiets als opa's bijl in die zin dat ook wij voortdurend "koppen en handvatten" vervangen, en in zekere zin worden we nooit ouder.

³ Determinant: bepalende/beslissende factor; bepalend/doorslaggevend element. (Van Dale).

⁴ Epidermis: de buitenste huidlaag of opperhuid.

Op dit punt zijn we misschien geneigd te vragen, waarom stierf Methusalach zo *jong*? Hoe is het inderdaad mogelijk dat iemand ouder wordt en sterft als het lichaam voortdurend zijn onderdelen herstelt en vervangt? Als onze auto dit zou kunnen, zouden we zeker verwachten dat hij eeuwig meegaat. Een deel van het antwoord kan zijn dat bepaalde belangrijke delen van ons lichaam *er niet in slagen* om zichzelf te repareren of te vervangen. Onze kritisch belangrijke hartspiercellen kunnen zich bijvoorbeeld niet vermenigvuldigen, herstellen of vervangen na de geboorte (hoewel ze, net als alle spiercellen, in omvang kunnen toenemen). Daarom leidt elke verstoring van de bloedtoevoer naar de hartspier tijdens een hartaanval tot de permanente dood van dat deel van het hart. De meeste zenuwcellen van onze hersenen - inclusief die van ons oog en binnenoor - slagen er ook niet in zichzelf te vermenigvuldigen of te herstellen. Vanaf onze geboorte tot het einde van ons leven verliezen we duizenden zenuwcellen per minuut uit ons centrale zenuwstelsel, en we kunnen ze nooit vervangen. Naarmate we ouder worden, veroorzaakt dit een progressief verlies van ons vermogen om te horen, zien, ruiken, proeven en ... ahh ... iets anders, maar ik kan het me gewoon niet herinneren!

Het belangrijke punt is dat de wetenschap geen hoop biedt op het eeuwige leven, of zelfs maar op een aanzienlijke verlenging van het leven. Er wordt geschat dat als volledige genezing of preventie zou worden gevonden voor de drie belangrijkste doodsoorzaken (kanker, beroerte en coronaire hartziekte), de maximale levensduur van de mens nog steeds niet zou toenemen (hoewel meer mensen dit maximum zouden benaderen). En zulke langlevende mensen zouden met de jaren nog steeds zwakker worden naarmate kritieke onderdelen van hun lichaam verder achteruit gingen.

We mogen concluderen dat Gods Woord, en niet de wetenschap, de complete oplossing biedt voor het probleem van veroudering en dood. De oplossing is geopenbaard “door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie” (2 Timotheüs 1:10).

Eindnoten

1. George Gershwin, “It Ain’t Necessarily So,” *Porgy & Bess*, 1934.
2. Raul Lopez, “The Antediluvian Patriarchs and the Sumerian King List,” *CEN Technical Journal* 12, no. 3 (1998): p. 347–357.
3. It should be noted that Genesis 6:3 does not refer to God mandating a maximum life span for people of 120 years. If this is the case, then the Bible is in error as many people have been recorded as living longer than 120 years. Rather, it refers to the amount of time from when God determined to destroy mankind to when God sent a global flood.
4. T. Perls and D. Terry, “Genetics of Exceptional Longevity,” *Experimental Gerontology* 38 (2003): 725–730.
5. See chapter 7, which provides an overview of mutations.
6. J. Sanford, *Genetic Entropy and the Mystery of the Genome* (New York: Ivan Press, 2005), p. 37.
7. DermNet NZ, “Xeroderma pigmentosum”, www.dermnetnz.org/systemic/xeroderma-pigmentosum.html.
8. P. Monaghan and M. Haussmann, “Do Telomere Dynamics Link Lifestyle and Lifespan?” *TRENDS in Ecology and Evolution* 21 (2006): 47–53.
9. K. Christensen et al., “The Quest for Genetic Determinants of Human Longevity: Challenges and Insights,” *Nature Reviews Genetics* 7 (2006): 436–448.
10. S. Rattan, “Theories of Biological Aging: Genes, Proteins, and Free Radicals,” *Free Radical Research* 41 (2006): 1230–1238.
11. W. Browner et al., “The Genetics of Human Longevity,” *The American Journal of Medicine* 11 (2004): 851–860

Lees ook :

- o Leeftijden voor en na de zondvloed: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/leeftijden-vloed.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm
 Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>